

עפ"ג 46073/02/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 46073-02-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ראבח

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אוהד גורדון) מיום 8.1.18 בת"פ

28710-01-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו באיומים ובתקיפת בת זוג ונדון ל - 200 שעות של"צ ומאסר מותנה. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 2014 בשעת בוקר בירושלים תקף המערער את המתלוננת, שהנה אשתו, בכך שמשך בשערות ראשה ובידה בעת שהיו ברכב. שוטר ניגש לרכב וביקש מהמערער להלוות אליו ובתגובה איים המערער על המתלוננת בפגיעה בגופה אם יעצר. כמו כן, במהלך חודש אוקטובר 2014 הכה המערער את המתלוננת באמצעות ידיו בכל חלקי גופה. לשני האירועים קדם ויכוח בין בני הזוג.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער ציין כי המערער סיים כבר את השל"צ בהיקף נרחב שנגזר עליו. אין מקום להרשעת המערער שכן למערער ולמשפחתו עלול להיגרם נזק. המערער מצוי בהליך אחוד משפחות, ובתסקירים שניתנו באותו הקשר צוין

שההליך הופסק בעקבות אירועי תיק זה ואף היו קשיים בכניסתו לישראל לדיונים שנקבעו בתיק זה. באה הפניה לנוהל של משרד הפנים לפיו הרשעה עלולה לגרום לסירוב הבקשה לאיחוד משפחות. משרד הפנים ציין במכתבו במפורש כי הרשעה תילקח בין השיקולים וגם מתשובת משרד הפנים, אליה התייחס בית משפט קמא, עולה כי הרשעה עלולה להכשיל איחוד המשפחות ועל כן הנזק הצפוי הוא ברור קושי בפרנסת משפחתו ונתק מאשתו ומילדיו, ונזק זה אינו שקול לתועלת הציבורית שבהרשעה. המדינה קיבלה המלצת שירות המבחן לשל"צ והמחלוקת היא בשאלת ההרשעה. העבירה היא של תקיפה סתם ברמה נמוכה, אירוע שהתרחש לפני ארבע שנים, המערער הודה, היה בקשר רציף עם שירות המבחן, שיתף פעולה.

ב"כ המשיבה טענה כי מדובר בעונש חריג לקולה. תסקירי שירות המבחן לא מעידים על שיקום אופטימלי אלא מצביעים על אפשרות לסיכוי הישנות העבירות ולא באה המלצה לביטול ההרשעה. בית משפט קמא נתן דעתו באופן יסודי ומפורש לשאלת הרשעת המערער בהתחשב בהליך של איחוד משפחות והמסקנה היא כי כל מקרה יבחן לגופו. על כן לא הוכחו התנאים הדרושים להימנעות מהרשעה, ואין מקום להתערב בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1975, עולה כי הינו נשוי ואב לארבעה ילדים, תושב שטחים, עובד באופן מזדמן בשיפוצים, ללא היתר קבוע לשהייה בישראל, ללא הרשעות קודמות. אשתו הנה תושבת ישראל ובקשת בני הזוג לאיחוד משפחות תלויה ועומדת. אשתו דיווחה לשירות המבחן על אירועי אלימות קודמים. המערער שולב בטיפול, אך הטיפול הופסק לאחר שהמערער התפרץ באופן מילולי והתבטא בתוקפנות בשתי הזדמנויות. שירות המבחן התרשם כי המערער נוטה לפעול באימפולסיביות ובתוקפנות במצבי חוסר הבנה ושליטה. כמו כן, הוא מגלה מודעות נמוכה למשמעות התנהגותו והשפעותיה על סביבתו, נוטה לצמצם את משמעות התנהגותו האלימה במסגרת העבירה ובכלל. פורט כי הרשעה עשויה להשפיע על אישור הבקשה לאיחוד משפחות, אך נוכח הערכת שירות המבחן, לפיה עדיין נשקף סיכון מהמערער להישנות התנהגות אלימה - אין המלצה לבטל את ההרשעה. כמו כן, אין המלצה טיפולית. הומלץ להטיל של"צ בהיקף 200 שעות.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, העבירות שביצע המערער הינן חמורות. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 311 (1997)). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן, הוכח בפני בית משפט קמא כי הרשעה בפלילים אינה מחייבת את דחיית הבקשה

לאיחוד משפחות, אלא מדובר בשיקול אחד במכלול השיקולים הנשקלים על ידי רשות האוכלוסין במסגרת הכרעה בבקשה, ובכללם שוקלת הרשות את חומרת העבירה, חומרת תוצאותיה, הרשעות קודמות וזמן המאסר שייגזר. לפיכך, לא הוכח נזק מוחשי וקונקרטי שייגרם למערער כתוצאה מהרשעתו. כמו כן, במקרה דנן חומרת העבירות אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה. עבירות האלימות במשפחה מחייבות ענישה הולמת ומרתיעה ואינה מאפשרת להתייחס בסלחנות לעבירות שביצע המערער עד כדישלילת אופיים העברייני של המעשים והימנעות מהרשעה. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות העבירות כלפי המתלוננת מצד המערער, שאף התפרץ בשתי הזדמנויות כלפי שירות המבחן, הביע עמדה מצמצמת והתקשה להכיר בחומרת מעשיו ותוצאותיהם. במקרה דנן, עוצמתם של האינטרס הציבורי שבגינוי המעשים, אינטרס ההרתעה מפני הישנותם ועקרון ההלימה בענישה אינם מאפשרים לבטל את הרשעת המערער.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד